ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 11. decembra 2008 *

Vo veci C-295/07 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 20. júna 2007,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: J. Flett, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Département du Loiret, v zastúpení: A. Carnelutti, advokát,

žalobca na prvom stupni,

Scott SA, so sídlom v Saint-Cloud (Francúzsko), v zastúpení: J. Lever, QC, J. Gardner a G. Peretz, barristers, ktorých splnomocnili R. Griffith a M. Papadakis, solicitors,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia M. Ilešič, A. Tizzano, A. Borg Barthet a J.-J. Kasel,

generálny advokát: P. Mengozzi,
tajomník: R. Grass,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 5. júna 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Komisia Európskych spoločenstiev sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 29. marca 2007, Département du Loiret/Komisia (T-369/00, Zb. s. II-851, ďalej len „napadnutý rozsudok"), ktorým tento rozsudok zrušil rozhodnutie Komisie 2002/14/ES z 12. júla 2000 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech Scott Paper SA/Kimberly-Clark [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 12, 2002, s. 1, ďalej len „sporné rozhodnutie") v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie týka pomoci priznanej vo forme preferenčnej ceny pozemku uvedenej v jeho článku 1.

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 659/1999

2 Článok 14 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999, ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), nazvaný „Vymáhanie pomoci“, znie takto:

„1. Kde sa prijímajú záporné rozhodnutia v prípadoch protiprávnej pomoci, Komisia rozhodne, že daný členský štát podnikne všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu (ďalej sa označuje len ako ‚rozhodnutie o vymáhaní‘). Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Spoločenstva.

2. Pomoc, ktorá sa má vymáhať podľa rozhodnutia o vymáhaní, bude zahŕňať úrok s príslušnou sadzbou stanovenou Komisiou. Úrok bude splatný od dátumu, kedy protiprávna pomoc bola k dispozícii príjemcovi, do dátumu jej vymáhania.

3. Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek nariadenie Súdneho dvora… podľa článku [242] Zmluvy, vymáhanie sa bude realizovať bez meškania a v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva daného členského štátu za predpokladu, že umožnia okamžité a účinné vykonanie rozhodnutia Komisie. Na tento účel a v prípade konania na národných súdoch dané členské štáty podniknú všetky potrebné kroky, ktoré sú k dispozícii v ich príslušných právnych systémoch, vrátane predbežných opatrení, bez dopadu na právo Spoločenstva.“

Oznámenie o úrokových sadzbách uplatniteľných v prípade vymáhania protiprávnej pomoci

3 Vo svojom oznámení 2003/C 110/08 z 8. mája 2003 o úrokových sadzbách uplatniteľných v prípade vymáhania protiprávnej pomoci [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 110, s. 21, ďalej len „oznámenie z roku 2003“) Komisia uvádza:

„…

… vznikla otázka, či úroky… majú byť jednoduché, alebo zložené… Komisia považuje za nevyhnutné objasniť svoje postavenie v tejto súvislosti.

…

… Bez ohľadu na rôznorodosť situácií sa… javí, že účelom protiprávnej pomoci je poskytnúť príjemcovi finančné prostriedky za podmienok podobných strednodobým bezúročným pôžičkám. Preto sa použitie zložených úrokov zdá nevyhnutné, aby finančné výhody vyplývajúce z takejto situácie boli celkom eliminované.

V súlade s vyššie uvedeným Komisia informuje členské štáty a zúčastnené strany, že v akomkoľvek budúcom rozhodnutí, ktorým nariadi navrátenie protiprávne poskyt-

nutej pomoci, uplatní referenčné sadzby použité na výpočet čistého ekvivalentu regionálnej pomoci, a to na zloženom základe. Podľa bežnej trhovej praxe sa toto zloženie vypočítava na ročnom základe. Komisia očakáva, že členské štáty budú podobne uplatňovať zložený úrok na výkon neuzatvorených prípadov rozhodnutí o navrátení, pokiaľ tým nedôjde k rozporu so všeobecnými zásadami práva Spoločenstva.“ [*neoficiálny preklad*]

Nariadenie (ES) č. 794/2004

4 Článok 11 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 (Ú. v. ES L 140, s. 1; Mim. vyd. 08/004, s. 3), nazvaný „Spôsob použitia úrokov“, stanovuje:

„1. Úrokovou sadzbou, ktorá má byť použitá, bude sadzba, ktorá platila v deň prvého poskytnutia protiprávnej pomoci príjemcovi.

2. Úroková sadzba bude používaná na zostavenom [zloženom — *neoficiálny preklad*] základe až do dňa vrátenia pomoci. Úroky, ktoré vznikli v predchádzajúcom roku, budú úročené v každom nasledujúcom roku.

3. Úroková sadzba, uvedená v odseku 1, bude používaná počas celého obdobia až do dňa vrátenia. Ak medzi dňom prvého poskytnutia neoprávnenej pomoci príjemcovi

a dňom vrátenia pomoci uplynulo viac ako päť rokov, úroková sadzba bude prepočítaná v päťročných intervaloch na základe sadzby platnej v čase prepočtu.“

5 Podľa článku 13 piateho odseku tohto nariadenia sa článok 11 uplatňuje v súvislosti s každým rozhodnutím o vrátení oznámeným po dni nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

6 Okolnosti predchádzajúce sporu, ako boli opísané v bodoch 1 až 8 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť takto.

7 Dňa 31. augusta 1987 mesto Orléans, Département du Loiret (Francúzsko) a spoločnosť Scott SA uzavreli dohodu týkajúcu sa najmä predaja pozemku na účely vybudovania továrne. Táto dohoda stanovila, že Département du Loiret a mesto Orléans poskytnú v prospech spoločnosti Scott príspevok na úpravu pozemku v maximálnej výške 80 miliónov FRF (12,2 milióna eur).

8 Kimberly-Clark Corp., ktorá v januári 1996 kúpila Scott, oznámila zatvorenie továrne v januári 1998. Majetok továrne, konkrétne pozemok a papiereň, kúpila najneskôr v júni 1998 spoločnosť Procter & Gamble.

9 Po doručení sťažnosti týkajúcej sa dotknutej pomoci, v nadväznosti na správu francúzskeho Dvora audítorov uverejnenú v novembri 1996, Komisia po výmene informácií s francúzskymi orgánmi od januára 1997 do apríla 1998 informovala tieto orgány listom z 10. júla 1998 o svojom rozhodnutí z 20. mája 1998 o začatí konania podľa článku 93 ods. 2 Zmluvy ES (teraz článok 88 ods. 2 ES).

10 Sporné rozhodnutie je vysvetlené v napadnutom rozsudku takto:

„10 [Sporné] rozhodnutie vo svojej zmenenej verzii stanovuje:

‚Článok 1

Štátna pomoc vo forme preferenčnej ceny pozemku a preferenčnej sadzby asanačného poplatku, ktorú Francúzsko poskytlo v prospech spoločnosti Scott vo výške 39,58 milióna FRF (6,03 milióna eur) alebo v aktualizovanej hodnote 80,77 milióna FRF (12,3 milióna eur), pokiaľ ide o preferenčnú cenu pozemku…, je nezlučiteľná so spoločným trhom.

Článok 2

1. Francúzsko prijme všetky potrebné opatrenia na to, aby príjemca pomoci uvedenej v článku 1, ktorá už bola protiprávne poskytnutá, túto pomoc vrátil.

2. Vrátenie sa v súlade s postupmi vnútroštátneho práva, pokiaľ umožňujú okamžitý a účinný výkon predmetného rozhodnutia, uskutoční bez odkladu. Pomoc, ktorá sa má vrátiť, zahŕňa úroky odvtedy, ako bola daná k dispozícii príjemcovi, až do jej vrátenia. Úroky sa vypočítajú na základe referenčnej sadzby používanej na výpočet ekvivalentu subvencie v rámci pomoci na regionálne účely.‘ [*neoficiálny preklad*]

11 Pokiaľ ide o zdanenie úrokov, Komisia uviedla (odôvodnenie č. 239 [sporného] rozhodnutia):

‚Na účely obnovenia hospodárskych podmienok, ktoré by sa vzťahovali na podnik, ak by mu nezlučiteľná pomoc nebola poskytnutá, musia francúzske orgány prijať všetky opatrenia nevyhnutné na to, aby sa odstránili zvýhodnenia, ktoré vyplývajú z pomoci, a táto pomoc bola príjemcom vrátená.

…‘ [*neoficiálny preklad*]

12 Aktualizovaná hodnota pomoci, ktorá má byť vymáhaná, vypočítaná Komisiou, konkrétne suma 80,77 milióna FRF (pozri bod 10 vyššie), berie do úvahy uplatnenie úrokovej sadzby od dátumu priznania protiprávnej pomoci až do vydania [sporného] rozhodnutia. Táto úroková sadzba zodpovedá referenčnej sadzbe používanej Komisiou na vyhodnotenie prvku pomoci verejných subvencií vo Francúzsku, konkrétne ‚5,7 % od 1. januára 2000' (odôvodnenia č. 172 a č. 239 [sporného] rozhodnutia)."

Konanie na prvom stupni a napadnutý rozsudok

11 Podaním predloženým do kancelárie Súdu prvého stupňa 4. decembra 2000 podal Département du Loiret žalobu proti spornému rozhodnutiu smerujúcu k jeho zrušeniu v rozsahu, v akom vyhlasuje za nezlučiteľnú štátnu pomoc priznanú vo forme preferenčnej ceny pozemku a nariaďuje vrátenie sumy 39,58 milióna FRF (6,03 milióna eur) alebo v aktualizovanej hodnote 80,77 milióna FRF (12,3 milióna eur).

12 Spoločnosť Scott, ktorá tiež podala žalobu na Súde prvého stupňa smerujúcu k čiastočnému zrušeniu sporného rozhodnutia (Scott/Komisia, T-366/00), vstúpila do tohto konania na podporu návrhov Département du Loiret.

13 Komisia navrhla Súdu prvého stupňa, aby zamietol žalobu ako nedôvodnú.

14 Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol, že pokiaľ ide o kapitalizáciu úrokov, sporné rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené. Z tohto dôvodu prijal piatu časť druhého žalobného dôvodu a zrušil toto rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka pomoci priznanej vo forme preferenčnej ceny pozemku uvedenej v článku 1, bez toho, aby preskúmal ostatné žalobné dôvody a tvrdenia uvedené na podporu žaloby.

15 Pokiaľ ide o použitie zloženej sadzby, Súd prvého stupňa v prvom rade v bode 36 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že sporné rozhodnutie nespresňuje, že používa zloženú sadzbu a že až po uskutočnení výpočtu vo vzťahu k pôvodnej hodnote a „aktualizovanej hodnote“ pomoci, tak ako sú uvedené v tomto rozhodnutí, je možné z rozhodnutia vyvodiť, že sa použila zložená sadzba. Dôvody, pre ktoré bola uplatnená zložená sadzba namiesto jednoduchej sadzby, nie sú nijako uvedené.

16 Ďalej v bode 43 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa dospel k záveru, že uloženie povinnosti platiť zložené úroky v predmetnej veci bolo prvým prejavom novej a významnej politiky Komisie, ktorú Komisia nijako nevysvetlila. Komisia mala v napadnutom rozhodnutí na jednej strane uviesť, že rozhodla o kapitalizácii úrokov, a na druhej strane odôvodniť svoj prístup.

17 Podľa bodu 44 napadnutého rozsudku táto povinnosť odôvodnenia bola zvýšená z dôvodu skutočnosti, že vzhľadom na čas, ktorý uplynul od dátumu predaja pozemku do vydania napadnutého rozhodnutia, konkrétne trinásť rokov, uloženie povinnosti platiť zložené úroky malo značné finančné dôsledky na sumu pomoci, ktorá sa má vymáhať.

18 V bode 45 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval, že odôvodnenie sporného rozhodnutia bolo tiež nedostatočné, pokiaľ ide o výšku uplatnenej úrokovej sadzby.

19 Ďalej, v odpovedi na tvrdenie Komisie, podľa ktorého použitie zloženej sadzby na účely aktualizácie pôvodnej hodnoty subvencie je odôvodnené nevyhnutnosťou obnoviť účinnú hospodársku súťaž zrušením zvýhodnenia, ktoré príjemca využíval, Súd prvého stupňa v bode 49 napadnutého rozsudku rozhodol, že takéto odôvodnenie predpokladá na jednej strane, že príjemca k tomuto dátumu stále požíva takéto zvýhodnenie, a na druhej strane, že forma spornej pomoci je porovnateľná s bezúročnou pôžičkou sumy, ktorá zodpovedá hodnote pôvodnej subvencie. Sporné rozhodnutie však neobsahuje žiadne vysvetlenie k tomuto bodu.

20 Súd prvého stupňa v tejto súvislosti dospel v bode 50 k záveru, že vzhľadom na formu pomoci poskytnutej v priebehu roka 1987 spoločnosti Scott, a to prevod vlastníckeho práva k upravenému pozemku s preferenčnou cenou, nie je vôbec zrejmé, že aktualizácia hodnoty pôvodnej subvencie uplatnením zloženej úrokovej sadzby vo výške 5,7 % počas dotknutého obdobia vedie k číslu zodpovedajúcemu hodnote zvýhodnenia, ktoré čerpal príjemca ako vlastník veci v roku 2000.

21 Podľa bodu 51 napadnutého rozsudku bolo navyše nepochybné, že pozemok a továreň sa v roku 1998 predali spoločnosti Procter & Gamble. Cena oznámená francúzskymi orgánmi — Komisia nespochybnila, že tento predaj sa uskutočnil za normálnych trhových podmienok, a v napadnutom rozhodnutí si ho vysvetľuje pripustením možnosti, že pozemok sa predal za túto sumu — bola teda nižšia nielen ako hodnota, ktorú Komisia určila v roku 1987, ale aj ako cena, ktorú spoločnosť Scott zaplatila.

22 V bode 52 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa dospel k záveru, že za týchto podmienok a pri neexistencii akéhokoľvek odôvodnenia v spornom rozhodnutí, pokiaľ ide o vzťah medzi údajným zvýhodnením spoločnosti Scott v roku 2000 a sumou 80,77 milióna FRF, nemôže vykonať svoje súdne preskúmanie vo veci otázky, či použitie zloženej úrokovej sadzby vedie k aktualizovanej hodnote zodpovedajúcej hodnote zvýhodnenia, ktoré sa má odstrániť.

23 Nakoniec v bode 53 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval, že sporné rozhodnutie obsahuje zjavný rozpor v tom, že bez odôvodnenia uplatňuje do dátumu jeho vydania úroky na zloženom základe a potom až do vymáhania pomoci úroky na jednoduchom základe. Článok 2 uvedeného rozhodnutia totiž stanovením, že vymáhanie sa musí uskutočniť v súlade s vnútroštátnymi pravidlami, má za následok, že úroky vzťahujúce sa na obdobie od vydania napadnutého rozhodnutia až do vymáhania pomoci sa vypočítajú s jednoduchým úrokom.

Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

24 Návrhom podaným do kancelárie Súdneho dvora 20. júna 2007 podala Komisia odvolanie proti napadnutému rozsudku.

25 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor určil dôvodnosť predmetného odvolania a v dôsledku toho zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Okrem toho vzhľadom na stav sporu Komisia žiada Súdny dvor, aby o ňom rozhodol s konečnou platnosťou a aby dospel k záveru, že sporné rozhodnutie je dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o použitie zloženej úrokovej sadzby. V opačnom prípade Komisia, pokiaľ ide o otázky, vo vzťahu ku ktorým Súdny dvor dospeje k záveru, že spor nie je možné rozhodnúť, navrhuje, aby vrátil vec Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

26 V dôsledku toho Komisia tiež navrhuje rozhodnúť, aby Département du Loiret znášal svoje vlastné trovy konania a nahradil trovy konania Komisie v konaniach pred Súdnym dvorom a Súdom prvého stupňa a aby spoločnosť Scott znášala svoje vlastné trovy konania v konaniach pred Súdnym dvorom a Súdom prvého stupňa.

27 Département du Loiret navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie v celom rozsahu a uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

28 Scott navrhuje zamietnuť odvolanie Komisie a uložiť Komisii povinnosť zaplatiť trovy konania a náklady tejto spoločnosti na obranu jej záujmov v predmetnom konaní.

O odvolaní

29 Na podporu svojho odvolania Komisia uvádza osem odvolacích dôvodov, ktoré sa opierajú o tieto tvrdenia:

— rozhodnutie je dostatočne odôvodnené, ak jednoduchý matematický výpočet umožňuje určiť, aká metóda výpočtu bola použitá,

— používanie zloženej úrokovej sadzby v každom prípade z odôvodnenia jej rozhodnutia aspoň implicitne vyplýva, berúc do úvahy deklarované ciele znovu nastoliť dovtedajšiu situáciu,

— protiprávne prenesenie dôkazného bremena: preukázať uvádzanú zmenu praxe prináleží žalobcovi; nie je úlohou Komisie preukazovať absenciu takejto zmeny,

— Komisia nie je v zmysle právnych predpisov povinná stanoviť, že príjemca má výhodu k dátumu príkazu na vymáhanie,

— rozsudok nevychádza z dôkazov, ale zo špekulácií a prenáša dôkazné bremeno, pokiaľ ide o údajnú kúpnu cenu majetku továrne Procter & Gamble,

— údajná kúpna cena jedenásť rokov po priznaní nie je relevantná na účely výpočtu sumy pomoci, ktorá má byť vrátená,

— v súlade s povinnosťou Komisie zabezpečiť výkon konečných rozhodnutí v oblasti štátnej pomoci v prípade chýbajúcej zmienky v konečnom rozhodnutí otázka, či sa vymáhanie týka jednoduchej, alebo zloženej úrokovej sadzby, vyplýva z práva Spoločenstva, nie z vnútroštátneho práva a

— otázka úrokovej sadzby môže byť oddelená od sumy istiny: v každom prípade neexistuje právny základ na zrušenie sporného rozhodnutia, a keby existoval, tak iba v tom rozsahu, v akom bola uplatnená úroková sadzba vyššia ako jednoduchá úroková sadzba.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

30 Komisia sa domnieva, že rozhodnutie je dostatočne odôvodnené, ak jednoduchý matematický výpočet umožňuje určiť, aká metóda výpočtu bola použitá (v predmetnej veci zložené úroky). Všetky nevyhnutné údaje sa teda nachádzajú v spornom rozhodnutí a vzorec je všeobecne známy. Súd prvého stupňa preto nemohol odôvodniť zrušenie sporného rozhodnutia najmä na základe skutočnosti uvedenej v bode 36 napadnutého rozsudku, že iba pomocou určitého matematického výpočtu môže dotknutá osoba vyvodiť, že bola použitá zložená sadzba.

31 Podľa Département du Loiret je tento dôvod neúčinný, pretože zistenie Súdu prvého stupňa kritizované týmto dôvodom nepredstavuje prvok odôvodnenia Súdu prvého stupňa, ale opisný prvok, ktorý v kontexte sporného rozhodnutia nahrádza nedostatok oznámenia a vysvetlenia prijatej metódy aktualizácie. Súd prvého stupňa v skutočnosti zrušil toto rozhodnutie, pretože sa v ňom nenachádzalo žiadne odôvodnenie použitia tejto metódy, ktorá v danom čase nebola zaužívaná v praxi Komisie.

32 Scott sa tiež domnieva, že ide iba o skutkovú pripomienku, na ktorej Súd prvého stupňa nezaložil zrušenie sporného rozhodnutia.

Posúdenie Súdnym dvorom

33 Je pravda, že zistenie Súdu prvého stupňa v bode 36 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sporné rozhodnutie nespresňuje, že používa zloženú sadzbu a že iba na základe výpočtu môže dotknutá osoba vyvodiť, že sa použila zložená sadzba, patrí do analýzy Súdu prvého stupňa smerujúcej k preskúmaniu, či Komisia dostatočne odôvodnila svoje rozhodnutie aktualizovať hodnotu pomoci uložením zložených úrokov.

34 Napriek tomu pri výklade tejto časti v jej kontexte a najmä v spojení s bodmi 37 až 43 napadnutého rozsudku sa ukazuje, že toto zistenie má iba úvodný charakter a nepredstavuje základ záveru Súdu prvého stupňa v bode 54 napadnutého rozsudku, že sporné rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené. Tento posledný uvedený záver spočíva skôr na zistení vykonanom v samotnom bode 36 napadnutého rozsudku, že Komisia mala označiť dôvody, pre ktoré uložila zloženú sadzbu namiesto jednoduchej sadzby.

35 Prvý odvolací dôvod preto musí byť zamietnutý ako neúčinný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

36 Opäť odkazujúc na bod 36 napadnutého rozsudku, Komisia sa domnieva, že použitie zloženej úrokovej sadzby je v každom prípade nevyhnutne implicitné v odôvodnení sporného rozhodnutia, berúc do úvahy deklarované ciele znížiť výhodu a znovu nastoliť dovtedajšiu situáciu. Inflácia je modernou hospodárskou skutočnosťou a vyjadruje sa

v ročných zložených termínoch. V dôsledku toho sa aktuálna hodnota peňazí nemeria správne a výhoda nie je odstránená, s výnimkou prípadu, keď sa použije zložená úroková sadzba. Túto analýzu potvrdzuje rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júna 1995, Siemens/Komisia (T-459/93, Zb. s. II-1675, body 96 až 98).

37 Département du Loiret v prvom rade zastáva názor, že použitie zloženej sadzby nemohlo byť v danom čase implicitné vzhľadom na vtedy platný právny rámec vo vzťahu k prijatiu stanoviska a praxe Komisie.

38 Najmä uvádza, že na metódu výpočtu úrokov list Komisie členským štátom SG(91) D/4577 zo 4. marca 1991 (oznámenie členským štátom týkajúce sa spôsobu oznámenia pomoci a procesných postupov vo veci pomocí porušujúcich pravidlá článku 88 ods. 3 Zmluvy ES) výslovne určil metódu výpočtu upravenú vnútroštátnym právom štátu, ktorému je určené záporné rozhodnutie. Na konci odseku 4 bodu 2 tohto listu totiž Komisia uviedla, že vrátenie sa musí „uskutočniť podľa ustanovení vnútroštátneho práva vrátane ustanovení týkajúcich sa úrokov z omeškania z pohľadávok štátu".

39 Tento list, ktorého referenčná úloha bola uznaná Súdnym dvorom v rozsudku z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia (C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, body 164 a 165), vyjadroval, pokiaľ ide o úroky, vyjadrenie práva uplatniteľného v tomto bode zo strany Komisie až do prijatia nariadenia č. 794/2004. Oznámenie z roku 2003 ho zmenilo iba v otázke metódy aktualizácie.

40 Počas dotknutého obdobia vnútroštátna právna úprava mnohých členských štátov vychádzala a stále vychádza z toho, že cena času je splnená uložením jednoduchých úrokov.

41 V druhom rade, ako vyplýva z rozsudku Súdneho dvora z 26. novembra 1975, Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique a i./Komisia (73/74, Zb. s. 1491), sporné rozhodnutie v nijakom prípade nemohlo byť odôvodnené implicitne, keďže citeľne zachádzalo ďalej ako predchádzajúce rozhodnutia.

42 Scott tvrdí, že tento dôvod nezodpovedá argumentácii prijatej Súdom prvého stupňa na odôvodnenie zrušenia sporného rozhodnutia a že je tiež v rozpore tak s legislatívnym historickým výkladom, ako aj s praxou Komisie v danom období.

Posúdenie Súdnym dvorom

43 Predovšetkým treba konštatovať, že Súd prvého stupňa v bode 35 napadnutého rozsudku zdôrazňuje ustálenú judikatúru, podľa ktorej odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce zúčastneným osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka uvedenia dôvodov musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo

a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky uvedeného článku 253 ES, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj s ohľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (pozri najmä rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63, a z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, Zb. s. I-4951, bod 166).

44 Okrem toho z judikatúry tiež vyplýva, že hoci rozhodnutie Komisie vyplývajúce z ustálených rozhodnutí sa môže odôvodniť v sumarizovanej podobe, napríklad prostredníctvom odkazu na takúto prax, Komisia musí poskytnúť explicitné odôvodnenie, ak zašla podstatne ďalej ako v predchádzajúcich rozhodnutiach (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. novembra 1975, Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique a i./Komisia, už citovaný, bod 31, ako aj z 30. septembra 2003, Nemecko/Komisia, C-301/96, Zb. s. I-9919, body 88 a 92).

45 Ako uviedol generálny advokát v bode 38 svojich návrhov, táto požiadavka sa *a fortiori* uplatňuje v prípade údajného implicitného odôvodnenia.

46 Je nepochybné, že v čase prijatia sporného rozhodnutia žiadne ustanovenie práva Spoločenstva ani judikatúra Súdneho dvora alebo Súdu prvého stupňa nespresňovali, že úroky, ktoré pomoc, ktorá sa má vymôcť, musí zahŕňať, sa majú vypočítať na zloženom základe. Naopak, ako uviedol Súd prvého stupňa v bode 40 napadnutého rozsudku, Komisia vo svojom oznámení z roku 2003 výslovne uznala, že vznikla otázka, či tieto úroky majú byť jednoduché, alebo zložené, a považovala za nevyhnutné objasniť svoje postavenie v tejto súvislosti. Informovala preto členské štáty a dotknuté strany, že v každom rozhodnutí nariaďujúcom vrátenie protiprávnej pomoci, ktoré prijme v budúcnosti, uplatní zloženú úrokovú sadzbu.

47 Navyše treba konštatovať, že vo svojej odpovedi z 11. septembra 2006 na list Súdu prvého stupňa z 27. júla 2006 Komisia uznala, že jej záporné konečné rozhodnutia predchádzajúce spornému rozhodnutiu nespresňovali, že sa mala uplatniť metóda zloženej úrokovej sadzby.

48 Okrem toho podľa zistení Súdu prvého stupňa v bode 42 napadnutého rozsudku Komisia nemohla poukázať na jediné rozhodnutie, ktoré predchádzalo spornému rozhodnutiu, skutočne ukladajúce zložené úroky. Komisia pred Súdnym dvorom v tejto súvislosti iba uviedla bez ďalšieho spresnenia, že už oznámila Súdu prvého stupňa príklady prípadov štátnej pomoci, v ktorých Komisia uplatnila zložený úrok.

49 Súd prvého stupňa preto v bode 43 napadnutého rozsudku správne konštatoval, že uloženie povinnosti platiť zložené úroky v predmetnej veci bolo prvým prejavom novej a významnej politiky Komisie, ktorú táto inštitúcia mala vysvetliť.

50 Z toho vyplýva, že v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, aj keby sporné rozhodnutie spresňovalo, že výhody, ktoré vyplývajú z pomoci, musia byť zrušené s cieľom znovunastolenia dovtedajšej situácie, použitie zloženej úrokovej sadzby nemožno považovať za nevyhnutne implicitné v odôvodnení sporného rozhodnutia.

51 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť druhý odvolací dôvod ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

52 Odkazujúc na bod 42 napadnutého rozsudku, Komisia uvádza, že tento rozsudok protiprávne prenáša dôkazné bremeno v konaniach o štátnej pomoci a v konaniach pred Súdom prvého stupňa. Département du Loiret nepredložil nijaký dôkaz na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého Komisia zmenila svoju prax, a v každom prípade toto tvrdenie bolo vyvrátené Komisiou, najmä v jej odpovedi z 11. septembra 2006 na otázku Súdu prvého stupňa.

53 Département du Loiret sa domnieva, že tento odvolací dôvod je nesprávny zo skutkového a z právneho hľadiska. Keďže tento departement dostatočne rozvinul pred Súdom prvého stupňa svoj dôvod na zrušenie založený na nedostatku odôvodnenia vzhľadom na predchádzajúcu prax, bolo úlohou Komisie, ktorá je najlepším znalcom svojej vlastnej praxe, opraviť podľa nej nepresné tvrdenia.

54 Scott rovnako zastáva názor, že spoločne s Département du Loiret detailne vysvetlili Súdu prvého stupňa, že z ich šetrení vyplýva, že Komisia pred sporným rozhodnutím výpočet zložených úrokov nikdy nepoužila. Poukazovanie na prenesenie dôkazného bremena o tomto bode je teda úplne nedôvodné.

Posúdenie Súdnym dvorom

55 Na úvod treba uviesť, že otázka, aká bola rozhodovacia prax Komisie pred sporným rozhodnutím, je v zásade otázkou skutkovej povahy, o ktorej Súdny dvor nemôže v rámci odvolania rozhodnúť, pričom iba Súd prvého stupňa je výlučne príslušný na zistenie a posúdenie relevantného skutkového stavu, ako aj na posúdenie dôkazných prostriedkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./ Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, body 177 a 180).

56 Naopak, Súdny dvor je príslušný preskúmať, či boli dodržané procesné pravidlá uplatniteľné v oblasti dôkazného bremena a zabezpečovania dôkazov (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 24, ako aj Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, už citovaný, bod 29).

57 Napriek tomu treba tiež pripomenúť, že nedostatok odôvodnenia spôsobilý porušiť článok 253 ES spadá pod porušenie podstatných formálnych náležitostí v zmysle článku 230 ES a predstavuje dôvod, ktorý môže, dokonca musí z úradnej moci patriť do pôsobnosti súdu Spoločenstva (rozsudky z 20. februára 1997, Komisia/Daffix, C-166/95 P, Zb. s. I-983, bod 24, a Bertelsmann a Sony Corporation of America/ Impala, už citovaný, bod 174).

58 Súd prvého stupňa teda mohol v rámci svojej analýzy smerujúcej k určeniu, či sporné rozhodnutie bolo, alebo nebolo dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o výpočet úrokov,

preskúmať otázku, aká bola rozhodovacia prax Komisie pred vydaním sporného rozhodnutia, položiť otázky v danom ohľade tejto inštitúcii a vyvodiť z odpovede potrebné závery.

59 Tretí odvolací dôvod teda nemôže byť v dôsledku toho prijatý.

O štvrtom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

60 Odkazujúc na body 50 a 52 napadnutého rozsudku, Komisia zastáva názor, že tento rozsudok nesprávne uvádza, že Komisia je podľa právnych predpisov povinná preukázať, že príjemca má výhodu z pomoci k dátumu príkazu na vymáhanie. Domnieva sa, že táto koncepcia spočíva v omyle týkajúcom sa podstatného predmetu a cieľa právnej úpravy štátnej pomoci, ktorá sa v skutočnosti týka hospodárskej súťaže medzi členskými štátmi, nie medzi podnikmi. Komisia až k dátumu priznania pomoci stanoví, že podmienky uvedené v článku 87 ods. 1 ES sú splnené. Nie je ani povinná ešte raz preskúmať, že tieto podmienky sú splnené v okamihu vydania príkazu na vymáhanie, ani spôsobilá tak postupovať.

61 Podľa Département du Loiret je tento odvolací dôvod nedôvodný, pretože dáva napadnutému rozsudku význam, ktorý nemá. Súd prvého stupňa totiž vôbec nemal v úmysle vytvoriť novú podmienku vrátenia spočívajúcu v preukázaní, že Scott má naďalej výhodu ku dňu vydania záporného rozhodnutia. Jednoducho sa domnieval, že

takéto rozhodnutie mu umožňuje ubezpečiť sa o dôvodnosti kvantifikácie tejto výhody k tomuto dátumu prostredníctvom úvah a zvolených hospodárskych parametrov.

62 Scott tvrdí, že napadnutý rozsudok sa v tomto bode obmedzuje na rozvinutie svojej kritiky neexistencie akéhokoľvek odôvodnenia týkajúceho sa použitia zložených úrokov v spornom rozhodnutí.

Posúdenie Súdnym dvorom

63 Ako vyplýva z bodov 48 až 52 napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa nemal v úmysle vytvoriť všeobecnú zásadu, že na to, aby bolo možné nariadiť vymáhanie štátnej pomoci, má Komisia povinnosť preukázať, že príjemca má naďalej výhodu z tejto pomoci k dátumu príkazu na vymáhanie. Úvahy Súdu prvého stupňa týkajúce sa otázky, či príjemca má aj naďalej k tomuto dátumu výhodu z pomoci, sú zjavne súčasťou analýzy smerujúcej k určeniu, či použitie zloženej úrokovej sadzby je odôvodnené nevyhnutnosťou zrušenia výhody, ktorú príjemca využil.

64 Tento dôvod je teda nedôvodný v rozsahu, v akom spočíva na nesprávnom výklade napadnutého rozsudku. Okrem toho je neúčinný, keďže zistenie Súdu prvého stupňa v bode 43 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Komisia nijako nevysvetlila, prečo po prvýkrát uplatnila zloženú úrokovú sadzbu, stačí samo osebe na potvrdenie záveru v bode 54 napadnutého rozsudku, že sporné rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené.

O piatom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

65 Odkazujúc na bod 51 napadnutého rozsudku, Komisia sa domnieva, že tento rozsudok sa protiprávne opiera skôr o špekulácie ako o dôkazy, pokiaľ ide o údajnú cenu za prevod majetku továrne Procter & Gamble v roku 1998. Pripomínajúc pravidlá v oblasti dôkazného bremena tak pred ňou, ako aj pred Súdom prvého stupňa, Komisia sa domnieva, že sporné rozhodnutie odhalilo, že v každom prípade nebol poskytnutý nijaký dôkaz na odôvodnenie takejto ceny za prevod.

66 Département du Loiret uvádza, že tento dôvod sa týka nadbytočného bodu vytvárajúceho okolnosť spomedzi iných a má spochybniť posúdenie skutočností Súdom prvého stupňa. Je preto neprípustný.

67 Scott tvrdí, že spochybnený bod napadnutého rozsudku sa obmedzuje na opísanie skutkovej situácie pred Súdom prvého stupňa, takže Komisia nemôže spochybňovať jeho obsah. Navyše tento bod by mohol byť vyňatý bez toho, aby sa to dotklo napadnutého rozsudku.

Posúdenie Súdnym dvorom

68 Piaty odvolací dôvod sa týka časti napadnutého rozsudku, ktorou Súd prvého stupňa v rámci svojej analýzy smerujúcej k určeniu, či použitie zloženej úrokovej sadzby je odôvodnené nevyhnutnosťou zrušenia výhody, ktorú príjemca využil, zamýšľal zdôrazniť svoje pochybnosti, pokiaľ ide o hodnotu výhody spoločnosti Scott ku dňu vydania sporného rozhodnutia.

69 Je teda vo svetle štvrtého odvolacieho dôvodu neúčinný, keďže zistenie Súdu prvého stupňa v bode 43 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Komisia nijako nevysvetlila, prečo po prvýkrát uplatnila zloženú úrokovú sadzbu, stačí samo osebe na podporu tvrdenia v bode 54 tohto rozsudku, že sporné rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené.

O šiestom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

70 Odkazujúc na body 51 a 52 napadnutého rozsudku, Komisia uvádza, že tento rozsudok sa nesprávne domnieva, že údajná cena za prevod majetku továrne Procter & Gamble v roku 1998, jedenásť rokov po priznaní pomoci, bola relevantná na účely výpočtu hodnoty štátnej pomoci, ktorá sa má vymôcť.

71 Uvádza, že je nepochybné, že spoločnosť Scott dostala významnú štátnu pomoc a že existuje viacero dôvodov, ktoré by mohli odôvodniť zníženie hodnoty majetku. Hodnota protiprávnej pomoci, nezlučiteľnej so spoločným trhom, sa vypočítava k dátumu jej priznania a cieľ spočívajúci v nastolení dovtedajšej situácie nevyhnutne zahŕňa zložené úroky nezávisle od toho, ako príjemca nakladal s pomocou v priebehu času.

72 Podľa Département du Loiret je tento odvolací dôvod neprípustný, keďže smeruje proti skutkovému posúdeniu Súdu prvého stupňa. Navyše vzhľadom na to, že body 50 a 51 napadnutého rozsudku obsahujú nadbytočné odôvodnenie, výhrady spôsobilé dotknúť sa ich sú neúčinné. Scott uvádza rovnaké tvrdenia ako v rámci piateho odvolacieho dôvodu.

Posúdenie Súdnym dvorom

73 Podľa vzoru priateho odvolacieho dôvodu sa šiesty odvolací dôvod týka časti napadnutého rozsudku, ktorou Súd prvého stupňa v rámci svojej analýzy smerujúcej k určeniu, či je použitie zloženej úrokovej sadzby odôvodnené nevyhnutnosťou zrušenia výhody, ktorú príjemca využil, zamýšľal zdôrazniť svoje pochybnosti, pokiaľ ide o hodnotu výhody spoločnosti Scott ku dňu vydania sporného rozhodnutia.

74 Je teda takisto neúčinný, keďže zistenie Súdu prvého stupňa v bode 43 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Komisia nijako nevysvetlila, prečo po prvýkrát uplatnila zloženú úrokovú sadzbu, stačí samo osebe na potvrdenie záveru v bode 54 napadnutého rozsudku, že sporné rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené.

O siedmom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

75 Odkazujúc na bod 53 napadnutého rozsudku, Komisia sa domnieva, že tento rozsudok nesprávne uvádza, že v prípade nedostatku zmienky konečného rozhodnutia v oblasti štátnej pomoci otázka, či je úroková sadzba na vymáhanie jednoduchá, alebo zložená, vyplýva z „vnútroštátnych postupov“.

76 Nevyhnutnosť použitia zloženej úrokovej sadzby je otázkou hmotnoprávnou, nie procesnou, rovnako ako samotná úroková sadzba. Ide o podstatnú otázku práva Spoločenstva, pričom cieľom je odstrániť výhodu v celom rozsahu a opätovne nastoliť dovtedajšiu situáciu, čo vyžaduje správny výpočet hodnoty peňazí v priebehu času.

77 Okrem toho, ak by bolo použitie zloženej úrokovej sadzby procesnou otázkou, nariadenie č. 794/2004 by bolo podľa definície protiprávne, pretože by zasahovalo do oblastí patriacich do pôsobnosti členských štátov podľa článku 14 ods. 3 nariadenia č. 659/1999.

78 Département du Loiret sa domnieva, že tento odvolací dôvod nemôže uspieť. Hoci je totiž pravda, že metóda aktualizácie štátnej pomoci vyhlásenej za protiprávnu predstavuje hmotnoprávnu otázku vyplývajúcu z práva Spoločenstva, nič to nemení na skutočnosti, že v danom čase to v prípade chýbajúcej zmienky v konečnom rozhodnutí odkazovalo na vnútroštátne právo.

79 Scott sa domnieva, že vzhľadom na stav práva, ako vyplýva najmä z bodu 88 už citovaného rozsudku Siemens/Komisia a z praxe v rozhodujúcom období, sporné rozhodnutie nemôže byť rozumne vykladané tak, že nariaďuje francúzskym orgánom opomenúť pravidlá stanovené vnútroštátnym právom a vykonať výpočet zložených úrokov na účely aktualizácie sumy, ktorá sa má vymáhať v období medzi dňom vydania uvedeného rozhodnutia a skutočným vrátením.

Posúdenie Súdnym dvorom

80 Článok 2 ods. 2 prvá a druhá veta sporného rozhodnutia stanovuje:

„Vrátenie [predmetnej pomoci] sa v súlade s postupmi vnútroštátneho práva, pokiaľ umožňujú okamžitý a účinný výkon predmetného rozhodnutia uskutoční bez odkladu. Pomoc, ktorá sa má vrátiť, zahŕňa úroky odvtedy, ako bola daná k dispozícii príjemcovi, až do jej vrátenia.“ [*neoficiálny preklad*]

81 Táto formulácia musí byť vykladaná s prihliadnutím na stav práva Spoločenstva, ako aj na prax Komisie týkajúce sa aktualizácie hodnoty pomoci, ktorá sa má vymôcť tak, ako sa uplatňovali v čase prijatia sporného rozhodnutia.

82 Ako sa konštatovalo v bode 46 napadnutého rozsudku, v čase prijatia sporného rozhodnutia žiadne ustanovenie práva Spoločenstva ani judikatúra Súdneho dvora alebo Súdu prvého stupňa nespresňovali, či úroky, ktoré musí zahŕňať štátna pomoc, ktorá sa má vymôcť, sa majú vypočítať na jednoduchom, alebo zloženom základe.

83 Hoci je pravda, že metóda aktualizácie protiprávnej pomoci predstavuje otázku hmotnoprávnu, nie procesnú, napriek tomu je potrebné konštatovať, ako správne uvádza Département du Loiret, že Komisia vo svojom liste členským štátom SG(91) D/4577 zo 4. marca 1991 uviedla, že konečné rozhodnutie, ktorým konštatuje nezlučiteľnosť pomoci so spoločným trhom, „bude zahŕňať vrátenie sumy pomoci už zaplatenej protiprávne, pričom vrátenie sa uskutoční podľa ustanovení vnútroštátneho práva vrátane ustanovení týkajúcich sa úrokov z omeškania z pohľadávok štátu s tým, že úroky začnú bežne plynúť odo dňa poskytnutia dotknutej protiprávnej pomoci“.

84 Tento list spájal teda otázku uloženia povinnosti zaplatiť úroky s procesnými postupmi vrátenia a odkazoval v tejto súvislosti na vnútroštátne právo. Až oznámením Komisie v súvislosti s obsolentným charakterom určitých právnych predpisov týkajúcich sa politiky v oblasti štátnej pomoci [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ C 115, 2004, s. 1) Komisia informovala členské štáty a dotknuté tretie osoby, že už nebude uplatňovať tento list, ktorý okrem iného považovala, ako iné texty dotknuté týmto oznámením, za „text týkajúci sa procesných otázok v oblasti štátnej pomoci“ [*neoficiálny preklad*].

85 Keďže sporné rozhodnutie výslovne neuvádza, že štátna pomoc, ktorá sa má vymôcť, musí byť aktualizovaná na základe zloženej úrokovej sadzby a že okrem iného nie je spochybnené, že francúzske právo upravuje uplatnenie jednoduchej úrokovej sadzby, Súd prvého stupňa správne vyložil článok 2 ods. 2 sporného rozhodnutia v tom zmysle, že toto ustanovenie má za následok, že úroky vzťahujúce sa na obdobie od vydania sporného rozhodnutia do dňa vrátenia pomoci sa vypočítajú na základe jednoduchej sadzby, a konštatoval, že z tohto dôvodu obsahuje sporné rozhodnutie zjavnú nesúdržnosť.

86 V dôsledku toho je opodstatnené zamietnuť aj siedmy odvolací dôvod.

O ôsmom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

87 Komisia tvrdí, že napadnutý rozsudok je neprimeraný v rozsahu, v akom zrušuje sporné rozhodnutie v celom rozsahu (keďže sa týka pozemku a továrne) na základe návrhov obmedzených na odôvodnenie použitia zloženej úrokovej sadzby. Otázka úrokov mohla a mala byť oddelená od otázky hlavnej hodnoty a otázka zložených úrokov mohla a mala byť oddelená od otázky jednoduchých úrokov. Pôvodná hodnota pomoci, ako je zistená v spornom rozhodnutí, a použitie jednoduchej úrokovej sadzby totiž neboli v napadnutom rozsudku spochybnené.

88 Ôsmy odvolací dôvod nemení predmet sporu. Odvolacie dôvody vymenované v článku 58 ods. 1 druhej vete Štatútu Súdneho dvora podľa definície odkazujú na otázky, ktoré môžu vzniknúť alebo byť zistené v rozsudku Súdu prvého stupňa. V predmetnej veci samotný napadnutý rozsudok porušuje právo Spoločenstva.

89 Bolo by veľmi nespravodlivé a nezlučiteľné s požiadavkou účinnej súdnej ochrany, ak by bol rozsudok (vydaný proti Komisii v predmetnej veci) napriek nesprávnemu právnemu posúdeniu ponechaný bez akejkoľvek možnosti preskúmania v odvolaní. Tento záver má svoj základ v článku 113 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ktorý

pripomína základné pravidlo, podľa ktorého návrh na čiastočné alebo úplné zrušenie rozhodnutia Súdu prvého stupňa patrí podľa definície medzi otázky spôsobilé odvolania.

90 Okrem toho ôsmy odvolací dôvod nie je viazaný na samotné dôvody neplatnosti, ako sú prijaté Súdom prvého stupňa, ale skôr na ich dôsledky. Komisia sa nedomnieva, že je úlohou žalovaného pred Súdom prvého stupňa spontánne preskúmavať na účet žalobcu alebo Súdu prvého stupňa, aké by mohli byť rôzne dôsledky úspechu protistrany. To by žalovaného nútilo rozvinúť celú subsidiárnu argumentáciu založenú na predpokladoch, ako by mal alebo nemal Súd prvého stupňa postupovať.

91 Département du Loiret a Scott zastávajú názor, že tento odvolací dôvod je neprípustný, lebo rozširuje predmet sporu a predstavuje nový návrh, pričom Komisia nikdy nenavrhovala Súdu prvého stupňa, aby sa obmedzil na určenie čiastočnej neplatnosti, hoci kritika metódy aktualizácie bola výslovne vznesená.

92 Okrem toho rozlišovanie medzi jednoduchými a zloženými úrokmi, na ktoré by Súdny dvor chcel prihliadnuť v rámci tohto odvolacieho dôvodu s cieľom zmeny rozsudku Súdu prvého stupňa, by viedlo k podstatnej zmene samotného sporného rozhodnutia, hoci Súd prvého stupňa v oblasti štátnej pomoci nemá plnú rozhodovaciu právomoc. Technika výpočtu úrokov predstavuje zložku tvoriacu integrálnu časť výpočtu vedúceho ku konečnej hodnote pomoci a odôvodnenie jej výberu je rovnako dôležité ako odôvodnenie zistenia protiprávnosti pomoci a výpočtu jej hodnoty pred aktualizáciou. Ich konečná nerozlučiteľnosť neumožňuje dospieť k záveru o čiastočnom zrušení.

Posúdenie Súdnym dvorom

— O prípustnosti ôsmeho odvolacieho dôvodu

93 Podľa článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora odvolanie na Súdny dvor sa obmedzuje len na právne otázky a môže sa zakladať najmä na porušení práva Spoločenstva Súdom prvého stupňa.

94 Okrem toho článok 113 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora stanovuje, že odvolaním nemožno meniť predmet sporu pred Súdom prvého stupňa.

95 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je právomoc Súdneho dvora v zásade obmedzená na posúdenie právneho riešenia žalobných dôvodov prejednávaných pred Súdom prvého stupňa (rozsudky z 1. júna 1994, Komisia/Brazzelli Lualdi a i., C-136/92 P, Zb. s. I-1981, bod 59, ako aj z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb. s. I-1233, bod 95).

96 Komisia týmto odvolacím dôvodom nemá v úmysle spochybniť právne riešenie Súdu prvého stupňa ako také vo veci pred ním prejednávaného žalobného dôvodu. Kritizuje skôr následky vyvodené Súdom prvého stupňa z jeho záveru, že je potrebné prijať piatu časť druhého žalobného dôvodu uvedeného Département du Loiret, podľa ktorého

Komisia nedostatočne odôvodnila svoje rozhodnutie aktualizovať hodnotu pomoci uložením povinnosti zaplatiť zložené úroky. Podľa Komisie totiž Súd prvého stupňa nesprávne, za porušenia zásady proporcionality, na základe tohto jediného záveru zrušil sporné rozhodnutie v celom rozsahu, keďže sa týka pomoci priznanej vo forme preferenčnej ceny dotknutého pozemku.

97 Aj keď Súdny dvor má právomoc posúdiť právne riešenie žalobných dôvodov stanovené Súdom prvého stupňa, musí mať tiež právomoc, pod hrozbou zbavenia odvolacieho konania významnej časti svojho významu, posúdiť právne dôsledky vyvodené Súdom prvého stupňa z tohto riešenia, ktoré tiež predstavujú právnu otázku.

98 V tomto kontexte treba okrem iného uviesť, že konkrétne dôsledky, ktoré Súd prvého stupňa môže vo svojom rozsudku vyvodiť zo svojho zistenia, že žalobný dôvod je dôvodný, nemôžu byť nevyhnutne predvídané účastníkmi konania v priebehu konania pred Súdom prvého stupňa.

99 Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvod vznesený v rámci odvolania proti právnemu dôsledku vyvodenému Súdom prvého stupňa z právneho riešenia v prípade pred ním prejednávaného žalobného dôvodu nemožno považovať za „[meniaci] predmet sporu pred Súdom prvého stupňa“ v zmysle článku 113 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

100 Okrem toho v rozpore s tým, čo tvrdia Département du Loiret a Scott, ôsmy odvolací dôvod nepredstavuje ani nový návrh neprípustný podľa článku 113 ods. 1 druhej zarážky tohto rokovacieho poriadku.

101 Nakoniec, ako uviedol generálny advokát v bode 93 svojich návrhov, je potrebné dospieť k záveru, že návrh Komisie pred Súdom prvého stupňa zamietnuť žalobu Département du Loiret zahŕňa aj užší návrh na prípadné čiastočné zamietnutie.

102 V dôsledku toho námietka neprípustnosti vznesená Département du Loiret a spoločnosťou Scott vo vzťahu k ôsmemu odvolaciemu dôvodu musí byť zamietnutá.

— O dôvodnosti ôsmeho odvolacieho dôvodu

103 Na základe článku 231 prvého odseku ES a článku 224 šiesteho odseku ES, ak je žaloba o neplatnosť dôvodná, súd Spoločenstva vyhlási napadnutý akt za neplatný.

104 V tejto súvislosti treba na jednej strane konštatovať, že samotná skutočnosť, že Súd prvého stupňa považuje dôvod uvedený žalobcom na podporu jeho žaloby o neplatnosť za dôvodný, mu neumožňuje automaticky zrušiť napadnutý akt v celom rozsahu. Celkové zrušenie totiž nemôže byť prijaté, ak sa zdá úplne zjavné, že tento dôvod, ktorý sa týka výlučne osobitného aspektu spochybneného aktu, môže odôvodniť iba čiastočné zrušenie.

105 Na druhej strane treba pripomenúť, že čiastočné zrušenie aktu Spoločenstva, ako vyplýva z ustálenej judikatúry, je možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu (rozsudok z 24. mája 2005, Francúzsko/Parlament a Rada, C-244/03, Zb. s. I-4021, bod 12, ako aj citovaná judikatúra).

106 Táto podmienka oddeliteľnosti nie je splnená, ak by čiastočné zrušenie aktu spôsobilo zmenu jeho podstaty (rozsudok Francúzsko/Parlament a Rada, už citovaný, bod 13).

107 V predmetnej veci je nepochybné, že otázka, či pôvodná hodnota pomoci musí byť aktualizovaná uplatnením jednoduchej úrokovej sadzby, alebo zloženej úrokovej sadzby, nijako neovplyvňuje zistenie v spornom rozhodnutí, že pomoc je nezlučiteľná so spoločným trhom a musí byť vrátená.

108 V tejto súvislosti treba najmä konštatovať, že výrok sporného rozhodnutia sám rozlišuje vo svojom článku 1 medzi pôvodnou hodnotou dotknutej pomoci a aktualizovanou

hodnotou. Ani zo sporného rozhodnutia, ani z napadnutého rozsudku nevyplýva tvrdenie, ktoré by bránilo považovať otázku úrokov za oddeliteľnú od pôvodnej hodnoty pomoci.

109 Naopak, v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, nemožno Súdu prvého stupňa vytýkať, že neoddelil otázku zložených úrokov od otázky jednoduchých úrokov. Na jednej strane totiž Súd prvého stupňa nemohol nahradiť aktualizáciu pôvodnej hodnoty pomoci prostredníctvom uplatnenia zloženej úrokovej sadzby uplatnením jednoduchej úrokovej sadzby bez zmeny podstaty sporného rozhodnutia. Na druhej strane treba uviesť, že v bodoch 45 až 47 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval, že odôvodnenie sporného rozhodnutia je takisto nedostatočné, pokiaľ ide o použitie úrokovej sadzby 5,7 % na obdobie trinástich rokov.

110 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že ôsmy odvolací dôvod je potrebné prijať v rozsahu, v akom vytýka Súdu prvého stupňa, že neoddelil otázku úrokov od hodnoty istiny a zrušil sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka pozemku a továrne, v plnej miere na základe návrhov obmedzených na odôvodnenie aktualizácie pôvodnej hodnoty pomoci.

O vrátení veci Súdu prvého stupňa

111 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Súdu prvého stupňa. Ak to stav konania dovoľuje, Súdny dvor môže sám právoplatne rozhodnúť o veci samej alebo môže vec vrátiť Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

112 Vzhľadom na to, že Súd prvého stupňa preskúmal výlučne piatu časť druhého žalobného dôvodu uvedeného Département du Loiret na podporu jeho žaloby, Súdny dvor sa domnieva, že predmetný spor nie je v stave, aby mohol byť rozhodnutý. Je preto opodstatnené vrátiť vec Súdu prvého stupňa.

113 Vzhľadom na to, že vec musí byť vrátená Súdu prvého stupňa, o trovách tohto odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 29. marca 2007, Département du Loiret/Komisia (T-369/00), sa zrušuje.**

2. **Vec sa vracia Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev.**

3. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy